

17
2

מס"פ

וצא, עליונה (ישראל)
דרכים - יוטה

נכתח: 15/3/82

נסגר: 17/3/82

מדינת ישראל
משרד המדע

שם תיק: ועדה עליונה - ירושלים
מזהה פנימי: חצ-8406/27

מזהה פריט: 000368b
כתובת: 2-120-1-1-9

ה ע ה   ר ע ד ת

[illegible]

לרצח זמנאים

ז'וס כ' (15.3.82)		
-	הגעה לשדה התעופה בן-גוריון	
-	נשיאת דברים ברחבת הטקס	
13.00	-	הגעה למלון " הילטון " תל-אביב
14.30	-	ארוחה לשרים שרון, עלי, גאלי (מארח - שר הבטחון)
-	-	ארוחה לשאר חברי המשלחת (מארח - האלוף טמיר)
-	-	ארה"צ חפשי (לפי צורך - פגישה בין השרים)
20.00	-	קבלת פנים מטעם שר הבטחון במלון "הילטון" ת"א

(16.3.82) '2 572

יצואה לירושלים	-	09.00
פגישה עם רה"מ	-	10.00 - 10.45
דיון ועדת העל באולם שרת, משרד החוץ	-	11.00 - 13.30
ארוחת צהרים במלון "הילטון" ירושלים (מארח-שה"ח)	-	13.45 - 15.00
פגישה עם שר החוץ	-	15.00 - 15.50
פגישה עם שר הפנים	-	16.00 - 16.40
קבלת פנים מטעם השר עלי אצל השגריר מורתדא	-	20.00

(17.3.82) '7 077

ארוחת בוקר של שני השרים	-	09.00
גשיאת דברים בשדה התעופה בן-גוריון	-	11.00
מסראת	-	12.00

כ"ד באדר התשס"ב
19 במרץ 1982

ס ו ד י ב י ר ת ר

אל : המנכ"ל

מאת: מנהל מח' מצרים

הנדון: ביקור סגן רה"מ ושר-החוץ מצרים - כמאל חסן עלי לרגל מושב
ועדת העל (15-17.3.82)

לרגל המושב הרביעי של ועדת העל ביקור בארץ סגן רה"מ ושר-החוץ המצרי
כמאל חסן עלי. כתלור אליו שר המדינה לענייני חוץ בוטרנס ע'אלי ומשלחת.

בנוסף למושב הועדה ב-16.3.82, בראשות שר-הבטחון א. שרון, קיים עלי
שיחות עם רה"מ בגין, שה"ח שמיר ושר-הפנים בורג.

לוטה בזה: א. פרטי-כל מושב הועדה העליונה, ירושלים, 15-17.3.

ב. טיוטת הצעות ההודעה המשותפת זה-Agreed Minutes שלא
פורסמו עם תום הדיונים.

ג. דו"ח דיון הכנה (14.3) לקראת מושב הועדה, בראשות שהב"ט.

ד. שיחת עלי עם רה"מ בגין.

ה. שיחת עלי עם שה"ח שמיר.

ו. שיחת עלי עם שר-הפנים בורג.

ז. מתוך העתונות המצרית סביב פגישת ועדת העל.

בברכה,
צבי קינז

כ"ד באדר התשמ"ב
19 במרץ 1982

ס ו ד י

מושב הוועדה העליונה - ירושלים 15.3.1982 - 17 - 15

בימים 17 - 15 במרץ התקיים בארץ המושב הרביעי של הוועדה הנ"ל. בראש המשלחת המצרית עמד ס/רה"מ ושה"ח המצרי כמאל חסן עלי, והשתתף בה שר המדינה לענייני חוץ בוטרנס גאלי.

מליאת הוועדה התכנסה פעם אחת בלבד - ב-16 במרץ, בירושלים (אולם שרת, משה"ח). בהיותם בירושלים נפגשו השרים המצרים עם רה"מ בגין, שח"ח שמיר ושר הפנים בורג. עם תום הביקור לא פורטמה הודעה משותפת ולא סיכום מוסכם, כפי שהיה מקובל עד כה בתום מושבי הוועדה הקודמים, בצאת המצרים מהארץ קיימו השרים שרון ועלי מסיבת-עתונאים משותפת בשדה התעופה בן-גוריון.

דשיבת המליאה 16.3.1982

1. נושאים שתועלו ע"י מצרים

א. הגבול הבינ"ל - כללי

(1) לאחר דברי ברכה של שגי יושבי הראש, התייחס השר עלי לטיור שנערך ב-8 במרץ לאורך הגבול הבינ"ל. לדעתו, הושגו סיכומים סופיים לגבי רפיח, אשר לשאר הנקודות לאורך הגבול, לרבות טאבה, שלגביהן קיימים חילוקי דעות, שמעו הצעותיו של רה"מ בגין. עתה עליהם לחזור לקהיר לקבלת הסכמה להצעות אלה. מכיוון שהנושא מרכזי וחשוב חייבים להביאו בפני ממשלת מצרים ואפילו בפני המפלגות והנשיא מובארכ. בטפל בנושא זה בהקדם ובעלה אותו שוב במושב הבא של הוועדה העליונה שיתקיים בעתיד הקרוב. בינתיים מציע להסכים שהנושא לא יפריע לנסיגה מסיני ולחכנות לקראת הנסיגה.

(2) חשר שרון אמר בהקשר זה שאין ברצונו לחזור על הצעות רה"מ. יחיה צורך להביאן בפני הממשלה כולה. עמדת הממשלה קשוחה למדי בנושא.

ח ר ד י

ב. רפיה

- (1) חשר עלי הציע להסתמך על סיכומים קודמים לפיהם תת-הוועדה לתיאום הגבול ברפיה המשיך לפעול. עליה לטמן את הגבול בתוך רפיה בהתאם לקו הבינ"ל מבלי להרנס בתים. בתים ששייכים לצד המצרי, דלתותיהם ייפתחו בכיוון "רפיה סיני"; בתים ששייכים לצד השני, דלתותיהם ייפתחו בכיוון רצועת עזה, אשר ל"מחנה קבדה", על תת-הוועדה להחליט כיצד ניתן להעביר תושבי הפלסטינים הגרים שם לצד המזרחי של הגבול, וכן לקבוע פרק הזמן להעברות אלה. כ"כ על תת-הוועדה להחליט כיצד לנהל את התשתית המשנתפת של שני חלקי העיר; לשם כך תיתכן הקמת מועצה עירונית משותפת; מציע לא להכריע בוועדה העליונה אלא להניח לתת-הוועדה להחליט כיצד ניתן לאפשר המשך החיים התקינים של התושבים.
- (2) חשר שרון חזר במהלך הישיבה לשאלה זו. הסכים שסוכמו נושאי הגדירות, התצפיות, דלתות הבתים וכו' נשאלין בעיות לגביהם. לאחר ה-26 באפריל יהיה שער אחד בגדר החוצה את העיר ויותר לכמה מאות אנשים, נושאי תעודות זהוי מיוחדות, לעבור, בנקודת המעבר שם. על כלי רכב יהיה לעבור דרך המסופים.
- תא"ל ד. שיאון העיר שניתן להסמיק את וועדת הקיסור לטפל בנושא זה חיות ונציגי הוועדה יישבו בנקודות המעבר.
- (3) חשר שרון התייחס לשאלת העברת תושבים. אמר כי לדעת ישראל המצב הקיים עדיף: אם ניתן, מוטב להסכים שכל התושבים יישארו במקומותיהם. אולם זו בגדר הצעה בלבד ולא בהפוך אותה סלע מחלוקת כיצור. מכאן אם מצרים או התושבים יהיו מעוניינים בהעברה, אנו בדעה שיש לבצעה צעד אחר צעד ובתהליך איטי, מצדנו נשתדל להמנע מהעברות ככל האפשר, אך לא נחיה למכשול לתהליך זה; ניתן כטובן להחליט על פרק הזמן להעברות בהתאם לרצונם של שני הצדדים.
- (4) חשר עלי הציע להבדיל בין אישים שעברו לאחר יוני 1967 למקומות המגורים הנוכחיים שלהם, לבין אלה שעברו לפני 1967.
- הקטגוריה הראשונה מורכבת בעיקר מפלסטינים שהועברו ב-1971 למחנה קבדה, נמ-54 משפחות מצריות המתגוררות כעת בצד המזרחי של העיר. רפיה.
- את אנשי מחנה קבדה ניתן יהיה להעביר בהדרגה ובהתאם לקצב הבנייה ברצועת עזה, אלה תגמגמו בקטגוריה השנייה, ניתן יהיה להעבירם בשלב מאוחר יותר.

ס ו ד י

5. תא"ל שיאון העיר שניתן לקבוע את עקרון העברה, בעוד שפרטי הביצוע יעובדו בתת-הוועדה של הוועדה המשותפת, אשר ל-54 המשפחות המצריות צידן שכולן כבר בקרו בצד המצרי של הגבול, ורק 9 מהן ביקשו לעבור; כל השאר מטרבים.

6. השר שרון אמר שאם ברצונם של המצרים להעביר פלסטינים, אנו באתר ונעביר כל מצרי שעבר לצד המזרחי של העיר במשך 15 השנים האחרונות. אע"פ שבתחילה מדובר היה בקטגוריה אחת בלבד, אם מצרים תפנה פלסטינים שעברו לפני 1967, אנו נעביר מצדנו כל האזרחים המצריים שעברו לצד שלנו של הגבול לפני 1967. אם תעבירו תושבים, תגרמו לסבל ובכך תכריחו אותנו לגרום לסבל. לא נידרם העברות - ואנו מיעצים נגדן. אולם אם תפעלו - ננקוט בצעדים דומים. אנו חוזרים ומפצירים בכם לא להעביר תושבים."

ג. תשלומים עבור הנכסים בדרום סיני

1. השר עלי התייחס להסכמים בנושא זה בצינון כי מצרים שילמה במועד את התשלום הראשון (10% של הסך הכולל) אך לא שילמה במועד הנקוב (ה-1 במרץ) את התשלום השני (60%). מצרים תהיה מוכנה לשלם תשלום זה כאשר תושלם פריסת הצורות המצריים באזור. מצרים רק מבקשת מישראל לקבל את הטכנאים המצריים במספר עליז הנסכם.

2. תא"ל שיאון ציין בתשובה כי ע"פ המוסכם במוסכם האחרון של הוועדה העליונה (19.1.82) פריסת הצורות המצריים בדרום סיני היתה אמורה להתחיל ב-25 בפברואר. זו אכן החלה במועד זה נעד ה-15 במרץ הושלמה פריסתן של כ-70 טכנאים מצרים לדרום סיני, כמוסכם בוועדה המשותפת, על כן יתכן שמצרים עשויה היתה להאזח הטענה לעכב את התשלום השני עד ה-15 במרץ, אך לא לאחר מכן; ועתה אין למצרים כל הצדקה לעיכוב תשלום 60% המתחייבים.

3. בתשובה לשאלת השר עלי, הבחיר תא"ל שיאון כי התרת כניסתם של מספר הטכנאים המוסכם אין פירושה שלא נתיר כניסתם של טכנאים נוספים אם נחבק בכך. השר שרון חזרה לאת"ל שיאון בקיטת גמישות לגבי מספר הטכנאים המצריים באזור.

4. הערה : יצויין שבדברו על התשלומים עבור הנכסים השתמש השר עלי במושג "הפיצויים הכלכליים לדרום סיני", ועשויה להיות לכך השלכה על הגישה המצרית שאף אנו חייבים בפיצויים בעיקר עבור ניצול משאבים בסיני - נפט.

ס ד ז

5. השגריר ריזא מסר לאחר הישיבה כי התשלום השני יבוצע מייד לאחר שובו למצרים.

7. צפון סיני

(1) השר עלי גילה הבנה לקשיים העומדים בפני ישראל בצפון סיני, ואף הביע בטחון שנתגבר עליהם ללא שפיכות דמים. בקש פרטים נוספים על הנכסים באיזור זה בהעירן כי קיימת בעיה לגביהם; מצרים הביעה נכונות לקנות נכסים אלה מכלי שתדע עד הפינוי מה יוצע לה למכירה וכן המחירים שידרשו. לשם כך הוסכם ששוטרים מצרים ישמרו על הנכסים ועל התשתית הנוטרית באיזור אחרי ה-25 באפריל עד שיסוכם עתידם. הוסיף כי כמובן היו ששחים על האפשרות לבקר באיזור טרם הפינוי ולעמוד על טיב הנכסים.

(2) השר שרון עמד באריכות על בעיית ימית. סיפר כי כוונתו היתה לפנות את האיזור ברגע האחרון אך לאחר שהתברר לנו מימדי התנועה נגד הנסיגה יעץ לרה"מ בגין להקדים את מבצע הפינוי. איך לדעת כיצד יתפתחו העניינים באיזור ימית. יש להבחין בין קבוצות שונות שם: חלק מהם מזוינים, חלק מהם מתכזרים. כל פעם שמפנים אותם, הם חוזרים. המצב מסובך ועדיין, וכפי שרה"מ אמר לעלי בשיחתם לפני ישיבת הועדה העליונה, יתפטר אם גאלץ להשתמש בנשק כדי לפנות המתנגדים לנסיגה. אם רה"מ יתפטר, הוא - שרון - יתפטר גם כן. לכן יש לפעול בזהירות. הפינוי הסופי ייעשה רק לקראת חסוף, אם כי לא ביום האחרון. לא ניתן לגלות את מועד הפינוי. עדיף שקודם לכן תושבי ימית המקוריים יסכימו לפיצויים, ויצאו מרצונם. הכל ייצא עד יום הפינוי.

(3) אשר לנכסים במקום, אנו מרוצים מההסכם שהושג בזמנו בקהיר הקובע מכירת הנכסים והחזרת מה שנותר לישראל לאחר הפינוי. אנו מכירים בבעיה שלא ניתן לדעת כיום מה יישאר במקום לאחר הפינוי. כעת, כאשר מתפנה בית, הוא מפורק ומועבר מעבר לגבול, למרות העלות הרבה של פעולה זו. עם זאת אנו שומרים על התשתית. אמנם ניהלנו בקהיר (בוועדה המשותפת) מו"מ על יסוד רשימת הנכסים, אך לא ניתן למכור למצרים ע"פ הרשימה; ונוכל למכור רק מה שיותר במקום לאחר הפינוי.

ה. מסופים

השר עלי חזר על נכונות מצרים להתיך לישראל לחשלים לאחר הפינוי את בניית המסופים שהיא בונה עבור מצרים אם ינוצר צורך בכך.

ס נ ד י

7. מידע על המדינה האזרחי בצפון ובדרום סיני

חשר עלי ביקש מידע ותעוד בנוסף על הנושא, במיוחד במה שנוגע למרשם התושבים.
חשר שרון הבטיח שנספק מה שניתן.

8. אבני הגבול באיזור עזה

- (1) חשר עלי התייחס למוסכס בחנוזה השלגם לגבי מעמדה המיוחד של הרצועה; לכן מציע כי צידן של אבני הגבול הפונה לצד שלנו יהיה חלק ולא ישא סמל ישראל כיתר האבנים.
- (2) חשר שרון דחה מכל וכל הצעת זו. הנושא לא הוזכר בק.ד. ולא נקבל את הרעיון. לטענת עלי שהנושא אכן נזכר בכתבים ובמפות המצורפים לחוזה השלום, השיב חשר שרון כי מעמד עזה אינו קשור כלל לאבני הגבול, שהן "without prejudice" לנושא האוטונומיה. אנו מעוניינים להעניק מומנטום מחודש לשיחות האוטונומיה; אולם אם מצרים תעמוד על הצעתה, לא תוצבנה אבני גבול במקום. האם משמעות ההצעה המצרית הטבקשת מעמד מיוחד לגבול באיזור עזה שבמסוף רפיח לא יתבוסס דגל ישראל? או שהמסוף לא יהיה מסומן כ"ישראל"? שפקידי המסוף לא יהיו ישראלים, וכנ'?
- (3) חשר עלי השיב שכמובן יהיה מסוף ישראלי שם, אך אין המדובר במסוף אלא בגבולות. חשר שרון חזר על התנגדותו הטוחלט להצעה המצרית, תוך הערה שאולי הממשלה תגלה יותר גמישות. בינתיים הורה לתא"ל שיאון שאם יתעוררו קשיים אין להציב אבני הגבול במקום ולא יוזמנו אבני גבול מיוחדות. "הבעיה פשוטה: או שאבני הגבול תחיינה זהות לאלה שלאורך הגבול דרומה לעזה, או שלא תוצבנה כלל ותוקם גדר בלבד".

ח אספקת גז מ"שדות" לישראל

- (1) חשר עלי הודיע כי מצרים מעוניינת להמשיך לספק גז מ"שדות" לישראל. לצורך זה היא זקוקה לנתונים על שדה הגז הזה ועל הצינור המוביל ממנו לישראל. הציע שתוקם תת נועדה-טכנית לדון בנושא. תת-נועדה זו תורכב מנציגי חברות הגז הלאומיות של שתי המדינות.
- (2) חשר שרון הבטיח בדיקת הנושא עם שר האנרגיה.
- (3) בהקשר זה העיר חשר שרון כי אנו מודדים כל כביש ואפילו עובי הכבישים לקראת ההתחשבות הסופית בין שתי המדינות.

סודי

2. נושאים שהועלו ע"י ישראל

לבקשת השר שרון, מר צבי קידר העלת את הנשאים הבאים
(בהתאם לישיבת ההכנה עם השר שרון שקיימה ב-14 במרץ בעל יסוד הנייר שהוכן
לקראת ישיבה זו):

א. נועות המשטרה

1. מר קידר התייחס לכיגוס נעדה זו העומדת להתקיים ב-21.3 והציע
שהנועה העליונה תורה נתענד נעדה זו להגיע לסיכומים בתחומי פעולתה
השונים הנוגעים לשט"פ בין המשטרה ולנושאי משטר הגבולות.
2. השר עלי מסר כי ליו"ר הנועה המצרית, הגנרל גאבר, ניתנו הנחיות
לשתף פעולה עם הצד הישראלי.

ב. תחזוקת הכבישים המובילים לשתי המדינות

1. בחמש לסיכום הנועה העליונה מה-19. בינואר, הציע מר קידר כי בהתאם
לסעיף 6 (5) בנספח III של חוזה השלום, שני הצדדים יתחייבו להחזיק
במצב תקין את הכבישים הנ"ל, המדובר במיוחד בכביש בין איסטמעיליה
לבאר-שבע.
2. השר עלי השיב שיש למצרים אינטרס לשמור הכבישים במצב תקין
והאינטרס הוא הדדי.
הכביש לאיסמעיליה חשוב למצרים ואין להם כל כוונה לפגוע בתנועה בו,
אולם כידוע בחורשים מסוימים הקטע מק"מ 10 עד ק"מ 67 מכוסה לעיתים
בחול. אם יחיה צורך לסגור קטע זה כדי לנקות מחול או לתחזקו,
מצרים תודיע על כך באמצעות שלטים במקום ואולי באמצעות הודעות מטעם
שגרירות מצרים בת"א.
3. מר קידר שאל אם ניתן לרשום זאת בסיכום המוסכם, והשר עלי השיב
כי הדבר מובן מאליו

ס 7 ז

ג. המרת מטבע במסוף טאבה

1. מר קידר הזכיר את מכתבו של מנכ"ל משרד התיירות מ-1.2 אל עמיתו המצרי וציין שטרם נתקבלה תשובה.
- הסביר כי התשובה גחוצה בהקדם כדי לסכם הנושא בחילופי אגרות בין שתי הממשלות כמסכם.
2. השר עלי הגיב שנושא זה שייך הן למשרד התיירות והן לשלטונות הפיננסיים במצרים. הבטיח שהנושא יידון עד ה-30 במרץ, כלומר עוד לפני כינוס נועדת התיירות באסואן ב-31 במרץ.

ד. מפגש בין נגידים הבנקים המרכזיים

בהקשר הנ"ל העיר השר עלי כי פנה אל נגיד הבנק המרכזי במצרים ובקשו להפגש עם עמיתו הישראלי. מר קידר הזכיר שמדובר במפגש האמור להתקיים בתוך חודש מרץ. אי לכך ביקש שיוחש קיומם המפגש.

ה. פתיחת קונסוליה ישראלית בשרם

1. מר קידר הציע שינשבי הראש של הנועדה המשותפת יקבלו הנחיות שיאפשרו תיאום בדבר רכישת או שכירת מבנה בשרם עבור הקונסוליה שלנו, במטרה שזו תפתח ב-26 באפריל.
2. השר עלי שאל אם ברצוננו לקנות את המבנה, ובתגובה העיר השר שרון כי לדעתו אין לשלם עבורו מאחר שהמצרים אינם משלמים לעובדים הקשוחים שהם מקבלים מאיתנו. כ"כ הביע דעתו שניתן לטפל בנושא באמצעות הנועדה המשותפת.
3. השר עלי ציין שהנועדה המשותפת תתכנס ביום א' (ה-21 במרץ) וחינור"ם יוכלו לדבר על הנושא. בהקשר זה הוסיף כי בינם ה' (ה-18 במרץ) ייפגש עם הקונסול המצרי המיועד לאילת וישמע ממנו דיווח על מאמציו לאחר מבנה לקונסוליה.

ו. שיעורי האגרות על משאיות ואוטובוסים ישראלים במצרים

1. מר קידר התייחס לכינוס נועדת התחבורה בקהיר בימים אלה והביע תקווה שהנושא יסוכם בשל השלכתו על התחלה מעבר המשאיות, אוטובוסים והדואר היבשתי.
2. השר עלי מסר כי נושא האגרות הועבר לטיפול משרד החוץ ונפלה החלטה עזמן. השגריר רידא הוסיף כי ניתנו הנחיות מתאימות לנציגותם בנועדה.
3. הערה : הנושא סוכם ב-18 למרץ בקהיר.

ז. תיירות ישראלית באי פרעון

1. מר-קידר ציין שאנו עדיין מחכים לתשובת מצרים בנושא אפשרות גישה בדרך הים לתיירות המגיעים בספינות מישראל, כנזכר בסיכום מה-19 בינואר.
2. לאחר דיון ער שבראשיתו עמד השר עלי על קשיים הכרוכים בהסדר מעין זה, סיכם השר המצרי באומרו שמצרים אינה מתנגדת לתיירות ישראלית באי, שיעשו הסדרים מתאימים, וחמשך הטיפול יועבר למשרד הפנים המצרי. (הערה: בראה שעלי נטה לקבל ההצעה הישראלית לפיה נציג של משרד הפנים המצרי ינחק באי בשעות הינם ויגבה מהתיירות חיטל עבור הביקור).

ח. קשר טלפוני בין אילת לבין נקודות בדרום סיני

1. להצעת מנכ"ל משרד התקשורת, ביקש מר קידר להעלות הנושא הנ"ל. הסביר שמצרים עמדה על כך שקשר הטלפון בין אילת לבין נקודות בדרום סיני יעבור דרך קהיר. עתה מתברר שהתקנת הציוד חסכני לצורך זה תדחה לעוד שנה או שנתיים. אי לכך ישראל מציעה שבינתיים ניתן יהיה להתקשר לאופירה ולדרום סיני באמצעות המערכת הבינ"ל שלנו.
2. השר שרון דחה העלאת הנושא על סדר הינם. טען שהשאלה היא ענין מצרי-פנימי ולא לנו להציע לח מה לעשות, אם תבעיה היא, למשל, השגת קשר טלפוני בין בתי-המלון בשרט ובאילת, הוא משוכנע שימצא פתרון.
3. לצורך הבהרה ביקש מר קידר לציין כי יתכן שלנושא זה יש השלכות הנוגעות לתעופה באיזור, מעבר לחשיבותו לנושא התיירות.
4. השר עלי העיר כי יש לאדמירל חמדי הנחינת בנדון. יעץ לנו לא לדאוג; "הענין יוסדר" ויטופל בוועדה לתעופת אזרחית מאחר ניש למצרים אחריות בינ"ל לחיפוש ולטילוט באיזור.

בשלב זה ביקש השר שרון את תא"ל שיאון לסקור את הנושאים שבטיפול הועדה המשותפת.

א. תא"ל שיאון ציין בראשית דבריו בקיצור את כניסתם של הצוותים הטכניים המצריים לדרום סיני; אספקת כ-100 טון של מזון לשבטי צפון סיני; הבקשה המצרית לספק כמות דומה של מזון לאזרחים המצריים הפועלים כעת בדרום סיני; וביצוע הביקורים השונים בדרום סיני, וכן באזורי הבדואים בצפון סיני - לבקשת המצרים.

ב. השלמת העבודה הישראלית במחנות הכר"ם

1. תא"ל שיאון ציין שמתברר כי יהיה צורך להשלים את העבודות הנ"ל במשך שבועיים לאחר הפינוי. הציע שהסידורים הדרושים לאפשר לישראל לסיים את העבודה ייעשו באמצעות הועדה המשותפת.

2. השר עלי אמר שמצרים לא תתנגד לזאת, בתנאי שמדובר, כאמור, בפרק זמן של שבוע-שבועיים בלבד.

ג. המסוף הישראלי בנאות-סיני

1. תא"ל שיאון הזכיר שהמסוף הזה הוא מבנה הניתן לפרוק. ברצוננו להשאירו במקום עד ה-25 באפריל ולפנותו לאחר מכן.

2. השר עלי אמר שכל שיוטכם לגבי העברת הנכסים מאזור ימית יחול גם על המסוף. השר שרון טען שמדובר בשני נושאים שונים והציע לא ליצור קשר ביניהם.

3. השר עלי גרס שההגיון אומר שיש לפרק את המסוף אחרי ה-25 באפריל ועקרונית אין התנגדות לכך.

לקראת תום הישיבה העיר השר שרון מספר הערות (חלקן משולב בדיווח דלעיל):

א. ביצוע ההסכמים לפני הפנוי

1. השר שרון העיר על הנטייה המצרית להעביר נושאים שטרם סוכמו לטיפול ועדות אחרות. אנו מבקשים שכל הסידורים עליהם הסכמנו יפעלו כשבוע לפני הפנוי. העברת הנושאים התלויים ופתוחים לתת-ועדות עשוי להביא לכך שהטיפול לא יסתיים בזמן. כנגד זאת, טען השר עלי שכל נושא המועבר לוועדות אחרות מוטכם עקרונית.

2. השר חזר להצעתו לפיה "כל דבר וכל אחד" יהיה במקום שבוע ימים לפני הפנוי.
מר רובינשטיין הציע שהכל יהיה "operational" שבוע ימים לפני הפנוי, אך
השר שרון דחה הגדרה זו.

ב. המושב הבא של הוועדה העליונה

דובר על מושב נוסף של הוועדה עד מחצית אפריל.

ג. הזמנה לאבו גזאלה לביקור בישראל

השר שרון חידש את הזמנתו לשר ההגנה המצרי. השר עלי הציע לתאם הביקור ישירות
עם אבו גזאלה.

לאחר מכן השר שרון נפרד מהשגריר שאש העומד לצאת בקרוב כשגריר מצרים בוינה.

קבוצות העבודה משני הצדדים עסקו לאחר הישיבה בהכנת "הודעה משותפת"
ו-Agreed Minutes לסיכום הדיונים, כפי שהיה מקובל עד כה. אולם, מחמת
מספר נושאים שהצדדים לא הגיעו לגביהם לעמדה מוסכמת, לא פורסמו המסמכים הנ"ל.
טיוטות הצעות ההודעה המשותפת והסיכום מצורפות בזה ויועברו כניירות עבודה
למושב הבא של הוועדה.

להלן הרכב המשלחות:

משלחת ישראל:

שר הבטחון, אריאל שרון; שגריר ישראל במצרים, משה ששון; המשנה למנכ"ל במשה"ח,
חנן בר-און; יועץ שהב"ט לבטחון לאומי, אלוף אברהם טמיר; סמנכ"ל משה"ח, שמואל
דיבון; היועץ המשפטי למשה"ח, אליקים רובינשטיין; יו"ר הוועדה המשותפת, תא"ל
דב שיאון; מנהל מחלקת מצרים במשה"ח, צבי קידר; דובר משה"ח, אבי פזנר; ס/מנהל,
מחלקת מצרים, יוסף למדן; ומהוועדה המשותפת אל"מ יהודה פורת.

משלחת מצרים :

סגן רוה"מ ושה"ח מצרים, כמאל חסן עלי; שר המדינה לענייני חוץ, בוטרוס ג'אלי;
שגריר מצרים בישראל, סעד מוריתה; ס/מנכ"ל משה"ח, טאהר שאש; יועץ משפטי למשה"ח,
פאוזי אל-איבראשי; יו"ר הוועדה המשותפת, האדמירל מוחסיין חמדי; מנהל מחלקת
ישראל במשה"ח, עיסמת ריזא; יו"ב משה"ח, ראוף ג'ונייס; ס/מנהל הטקס במשה"ח
עאדל ח'יר אל-דין; היועץ בלשכת השך עלי, מחמד עאצם; היועץ בלשכת השר ג'אלי,
עלי מאהר אל-סייד.

ערך : יוסף למדן, ס/מנהל מצרים (19.3.82).

JOINT STATEMENT

The Deputy Prime Minister and Minister of Foreign Affairs of the Arab Republic of Egypt, H.E. Kamal Hassan Ali, Head of Delegation, and the Minister of State for Foreign Affairs of Egypt, H.E. Dr Boutros Boutros Ghali, visited Israel on March 15-17, 1982, on the occasion of the fourth session of the High Committee, headed by Deputy Prime Minister Ali and the Minister of Defence of Israel, H.E. Ariel Sharon.

During the visit, H.E. Kamal Hassan Ali and H.E. Dr. Boutros Boutros Ghali were received by and held talks with the Prime Minister of Israel, H.E. Menachem Begin, and held meetings with the Minister of Foreign Affairs, H.E. Yitzhak Shamir, and the Minister of the Interior, H.E. Dr. Joseph Burg.

During those meetings and in the session of the High Committee matters concerning the relations between the two countries were discussed. The meetings were conducted in a cordial atmosphere.

The conclusion of boundary survey issues was discussed. It was agreed that this discussion continues. Both sides are confident that solutions will be found shortly.

Other matters regarding the work of the High Committee were summarized in Agreed Minutes.

The next meeting of the High Committee will be held in the first half of April.

The Ministers of Foreign Affairs of the two countries agreed to hold periodic meetings between them four times a year to review the development of the relations between the two countries and questions of common interest.

18.01.82

AGREED MINUTES

The Delegations of Egypt and Israel to the High Committee, headed by the Deputy Prime Minister and Minister for Foreign Affairs of the Arab Republic of Egypt, H.E. Kamal Hassan Ali; and the Minister of Defence of Israel, H.E. Ariel Sharon, held their fourth session in Israel on 15 to 17 March, 1982; and, having reviewed the work of the various Committees, agreed as follows:

1. Police and Border Regime Committee

The High Committee took note of the forthcoming meeting of the Police and Border Regime Committee which will be held in Israel from 21 to 26 March 1982, and instructed that Committee that in dealing with border regime issues it should work out the arrangements necessary for the maintenance of good neighborly relations along and in the vicinity of the International Boundary between the two countries, to prevent illegal entry and smuggling; as well as matters concerning public health and veterinary services, and other problems.

All these arrangements will be in place as appropriate upon reaching the International Boundary.

The above is without prejudice to other matters to be dealt with by the Police and Border Regime Committee, or to the role to be played by Interpol regarding Police Matters.

2. Rafiah

The High Committee acknowledged the work of the Joint Sub-Committee concerning the delineation and demarcation of the International Boundary line in accordance with the provisions of the Peace Treaty.

The High Committee instructed the Sub-Committee that in order to minimize the hardship to the population living in the vicinity of the boundary after the construction of the fence along the boundary line it should continue its work in elaborating arrangements based on the following:

a) Crossing Point

A crossing point will be opened in the fence in the built-up area to facilitate the passage on foot across the International Boundary by local inhabitants who have interests on either side of the boundary. Special identification documents will be issued for this purpose. The arrangements will be in accordance with the respective laws and regulations and security requirements.

b) Relocation of Inhabitants

The Parties agreed that if Egypt deems it necessary to relocate inhabitants, such relocation will apply both to residents from the Gaza District currently living on the Egyptian side and to Egyptian citizens currently living in the Gaza District, all of whom moved to their present locations after June 1967.

Such relocations, should they occur, will take place gradually and will be conducted under arrangements coordinated by the Liaison System.

c) Exchange of Properties

Both parties accept the principle of voluntary exchanges of properties presently owned on both sides of the line.

d) Compensations

Each side shall compensate those who sustain losses of properties resulting from the construction of the fence along the boundary line.

e) Public Utilities

The Joint Commission will work out arrangements for the continuation of the supply by Israel of public utilities requested by the Egyptian authorities, such as water and electricity, until Egypt established its own services. The rates will be fixed through the Joint Commission.

3. Information and Data

Information and data on the Egyptian population and on installations and infrastructure in Northern Sinai will be transmitted by Israel to Egypt through the Joint Commission, before reaching the International Boundary, and in accordance with the established hand-over procedures.

4. Completion of Works

The Egyptian Delegation agreed that the Israeli contractors will be allowed to complete the construction of the Egyptian border terminals after reaching the International Boundary and not later than by 31 May, 1982, with the exception of check-point No. 4, which will be dealt with separately.

It also agreed that Israeli contractors will be allowed to complete works at MFO installations in Sinai, with the help of Israeli engineering and managerial personnel, not later than two weeks after reaching the International Boundary.

Detailed arrangements will be worked out by the Joint Commission.

5. Transfer of Property in Northern Sinai

Further to Article 12 of the Agreed Minutes of January 19, 1982, arrangements for the transfer of Israeli movable property from Northern Sinai will be worked out by the Joint Commission with a view to making every effort to complete the transfer as quickly as possible.

6. Pharaon Island

Further to Article 3 of the Agreed Minutes of January 19, 1982, the Egyptian Delegation informed the Israeli Delegation that appropriate arrangements will be made to include the Pharaon Island in the touristic programmes of the area and allow and facilitate tourists arriving by boat from Israel to visit the Island, in accordance with Egyptian laws and regulations.

7. Liaison System

It has been agreed that the Liaison System will follow up the following issues:

- a) The demarcation of the line and border arrangements in Rafah Area.
- b) Completion of border arrangements in Taba and certain other unagreed points.
- c) The completion of works done by Israeli contractors in the international terminals and the MFO installations in Sinai.
- d) The transfer of property from Northern Sinai to Israel.
- e) The purchase of property to be left by Israel in Northern Sinai.
- f) The transfer of the temporary Israeli terminal near El Arish.

הצעות ישראליות שלא נתקבלו

Implementation of Agreements

The High Committee, took note with appreciation of the work of the various committees and both Parties agreed that all the agreements reached by those committees will be implemented prior to or by the reaching of the International Boundary.

Maintenance of Roads

With regard to the roads between the two countries leading to the check-points, both sides have reaffirmed their obligations under Article 6 (5) of Annex III to the Treaty of Peace.

Consulate of Israel at Sharm el-Sheikh

With regard to the opening of the Consulate of Israel at Sharm el-Sheikh upon reaching the International Boundary, appropriate premises will be located and the details will be finalized through the Chairmen of the Joint Commission.

Transport

The High Committee took note of the meeting of the Transport Committee currently taking place in Egypt, and directed that Committee, inter alia, to finalise forthwith the arrangements for the free movement of trucks and buses between the two countries.

כ' באדר התשמ"ב
15 במרץ 1982

טודי ביותר

וועדת העל - ישיבת הכנה בראשות שר הבטחון

הישיבה נערכה ב-14.3.82, במטה"ח.

השתתפו : שר הבטחון, מנכ"ל מטה"ח, מ"מ מנכ"ל, האלוף טמיר, תא"ל שיאון,
מר דיבון, מר רובינשטיין, מר קידר, מר פזנר, מר יטיב, מר עמיהוד,
רס"ן שמיר.

להלן סיכום הישיבה :

שר הבטחון הציג המגמה שהוא מבקש לנקוט בשיחות. כמדיניות כללית יש לבצע כל מה
שנקבע בהסכמים עוד לפני 26.4, לצורך זה ההסכמים כוללים מעבר להסכם
השלום גם את כל הסכמי הנרמליזציה, פרוטוקולי הועדה המשותפת ומטמכי
הכר"ס.

א. כל מה שנקבע בהסכמים הנ"ל צריך להיראות בשטח לפני השלמת הפנרי.

ב. הדברים שצריכים להיות נראים ומוחשיים בשטח :

1. קו גבול מוסכם ומסומן.
2. הכבישים יהיו פתוחים לכל כלי הרכב.
3. מעבר חופשי של אוטובוסים ומשאיות.
4. הטידורים הארגוניים הדרושים לתנועת תיירות שוטפת. (תחנות
ביקורת בגבולות ובשדות התעופה, הסדרי מעבר בין עציון ואילת).
5. ניקוי השולחן מהפרות מצריות בסיני (לפני פרישת הכר"ס).
6. ביצוע הסכמי תרבות, סחר בתקשורת.
7. סימונו של גבול אזור D.
8. הקמת הקונטוליות באופירה ובאילת.

ג. וועדת העל תמשיך בפעולתה ותפגש בקהיר שבועיים לפני הפינני כדי
להבטיח ביצוע. הביצוע - יתנה הפינני.

מר דיבון הציג הנושאים שמוצע להעלותם ע"פ ניירות העבודה של משרד החוץ.

טודי ביותר

המסופים - בדעת שר הבטחון לבקש הפעלת המסופים בסביבות שבוע לפני ה-26.4, עלינו להורכח כי המסופים פועלים כשורה. הנקודה תועלה בשיחה אישית עם עלי.

אוטונומיה - שר הבטחון הבחיר כי נעמוד בהחלטיות על כך שדיוני האוטונומיה יתנהלו בירושלים.

סימון גבולות - אזור טאבה - שר הבטחון סקר השתלשלות העניינים בנושא סימון הגבולות. ההנחיות סוכמו במברק ששלח שר הבטחון לשגרירנו בקהיר (9.3) שעקריהם :

- א. ישראל עומדת על מיקום הגבול כפי שהוצג על ידנו.
- ב. ישראל דוחה בוררות בינ"ל כל שהיא.
- ג. לא נבצע הנסיגה למרות כל ההכנות שעשינו בכנות - אם לא נגיע לסיכום על תנאי הגבול.

אנו נעמוד על מיקום הגבול ובמקרה קיצוני יהיה שר הבטחון מוכן להעלות בפני הממשלה ההצעה האומרת, שהשטח שבין ה"גבול שלנו" ל"גבול שלהם" יהיה ניטרלי, תוך המשך הפעילות בו, עד שנגיע להסכם ביננו (ללא בוררות).

הטיסות לאפריקה - שר הבטחון ציין כי ביקש מהמצרים לבוא בדברים עם הסודגים בנושא הטיסות דרומה, למקרה שהאיתופים לא יאפשרו טיסה מעל שטחם. שר הבטחון ציין במיוחד טודיות נושא זה.

MINISTERIAL JOINT COMMISSION

מר קידר מטר שהוצע לשר החוץ שיעלה בפני עלי הצעה להקים את MINISTERIAL JOINT COMMISSION בראשות שני שרי החוץ שתטפל בכל הנושאים הנוגעים ליחסים בין שתי המדינות כולל מילוי הסכמי הנורמליזציה.

שר הבטחון קידם בברכה את הרעיון.

סודי ביותר

תא"ל שיאון -

העלה נושאים בטיפול הנעדה המשותפת.

- א. המשך העבודות במסגרים ובמחנות הכר"ס באיתם אחרי הפיגוע.
- ב. פרוק הנכסים בחבל ימית.
- ג. פרוק מסוף גאות סיני לאחר ה-25.4.
- ד. העברת נכסים בצפון סיני ובדרום - ופרעון התשלומים עבור הציוד כמוסכס.
- ה. טקסים - מוצע כי טקס ההעברה יהיה באחד המסופים בו יונפן דגלי ישראל ומצרים בשני חלקי המסוף. מומלץ על קיום העקס בניצנה בגלל קשיי ארגון ואבטחה ברפיח. קיימת גם הצעה לחגוג ראשיתו של הכר"ס ב-21.4.
- ו. הפרות - ניקוי השולחן מההפרות לפני מטירת השטח לכר"ס.
- ז. מפגש נוסף של הוועדה העליונה התחילת אפוייל בקהיר.
- ח. הטלת משימת על ועדת הקישור.

א, רנביןשטיין -

העלה נושא התביעות. וועדת התביעות המוזכרת בהסכם לא הוקמה בגלל אינטרס של שני הצדדים, צפוי שהמצרים יעקרו העניין אחרי הפיגוע ואנו נערכים ע"י הכנת רשימות של ציוד המושאר בסיני (תשתית גזקי מלחמות ורכוש היהודים במצרים, ננסה להגיע לחיסול הדדי של התביעות.

אורי נרי

רשם :

12'34

Meeting between

The Prime Minister, Mr. Menachem Begin
and

Deputy Prime Minister/Minister of Foreign Affairs,
General Kamal Hassan Aly

Tuesday, March 16, 1982, 10:10 a.m.

Prime Minister's Office

Jerusalem

Present:

For Israel

Mr. Yitzhak Shamir
Mr. Ariel Sharon
Mr. Moshe Sasson
Aluf Abrasha Tamir

For Egypt

Dr. Boutros Ghali
Mr. Saad Mortada

- - - - -

H.E. MR. BEGIN: General Aly, the floor is yours. Welcome!

H.E. MR. ALY: Thank you very much. I convey best regards from President Mubarak to your Excellency and he likes to say something about the visit. Actually, he was intending to pay a working visit and maybe there was a misunderstanding about that, but when the issue was declared after the Cabinet meeting, actually this put Egypt in a corner.

MR. BEGIN: There was no intention.

MR. ALY: Yes, it was not intended to be, I'm sure of it. But some time has to pass before he pays the visit to Israel and I think it will be in the future, but not for the time being because, as your

Exeellency knows, this was published and we were discussing it entre nous, between us, and not in the papers or in the media. Anyhow, I think this will be solved. This is not a problem at all.

MR. BEGIN: General Aly, will you please pay my compliments to the President. I believe we shall be in future friends as we were in the past and that our relationship will be as we kept between President Sadat and myself. For the last few years we came to learn the Egyptian people. We came to love and respect the Egyptian people. We want to live with you in peace and mutual dignity and understanding and cooperation.

So far as the President's visit is concerned, he should pay me this visit because the last visit, except for the fundeal, I paid to President Sadat in Alexandria and I invited President Sadat to come to Israel and he accepted. When I saw President Mubarak on Friday, the day before the funeral, I invited him, of course, to come to Israel and he also accepted. In other words, it is due for President Mubarak to visit my country and then again I will come to Cairo. These contacts between President Mubarak and myself are very vital for our relations. It's been proven that President Sadat and I succeeded in overcoming certain difficulties when we met, the two of us, and so it should be between President Mubarak and myself. So long as President Mubarak doesn't visit our country, I cannot go to Cairo because, may I say, of an accepted pattern of diplomatic exchanges. Where are we going to meet; inSwitzerland? It wouldn't be appropriate for any of us to travel to the Alps. We have our own

mountains, both countries, and valleys and sea, and why should we go to Switzerland?

So under the circumstances, it will result in the fact that we shall not be able to meet and that is not good for our future relationship. We cannot, of course, acquiesce in it. It is no good. Of course, it is up to the President to decide when he should come.

One thing I would like to make clear: it is absolutely inconceivable that the President of Egypt, with whom we are in peace, with whom we signed a Peace Treaty, should come here and demonstrate against our capital city. It is absolutely inconceivable. I remember that Egypt had the following capital cities: the first was Memphis; then it was al Fostat; then it was al Askar; then it was al Katei; and then it was, and is, al Kahire which was corrupted into Cairo by the use of the ages. Did we dictate to you where you will have your capital? Every nation decides where it has its capital. Our capital is here. We decided. We are a sovereign nation. I can say the decision is not ours. History decided for us. It is true that more than 3,000 years ago, our King David transferred the kingdom from Hebron to Jerusalem, and since then this is our capital. But I want rather to leave all historic arguments and say simply: this nation decided that its capital is Jerusalem. No other nation can dictate to us where is the capital. Would it occur to me that I want to visit Memphis but not Cairo? It would have never occurred to me. Visit Tel Aviv and not Jerusalem? Tel Aviv is not our capital city. It is a city at the sea; it is a new city. It is only some 75 years old, more or less, but this is thousands of years old, as you know. Of

course, it is a city sacred to Islam, we know, and to Christianity. We assure completely free access to the holy sites and so it will be in the future, as President Sadat experienced himself. He went to pray at El Aksa, and if you want to go, of course. And we know it very well, and we accept it. But the capital of the country, of our nation, is Jerusalem. And friendly presidents cannot come from another country and say, we don't recognize your capital. He can't; it is inconceivable.

Therefore, tell the President that we shall be expecting his visit. We can agree on any date. We don't rush him. Whenever he decides to come, let him come, but of course, he should come and he can go everywhere. By the way, as far as the nocturnal time is concerned, it is not my business where a man sleeps. I am speaking about a visit to our capital. Of course, the President should visit Jerusalem.

So we can end this discussion on a friendly note. Tell the President, I am expecting his visit. He should come, in my opinion, as quickly as he deems to be possible for him, but it is up to him to decide when. I look forward to seeing him because we have many problems to deal with about the peace and the Middle East and the dangers, the continued Soviet penetration, problems which are of great interest to both nations.

So let him come and we will receive him with open arms and with all the respect and the hospitality with which President Sadat was received and as each of you was received several times. Let him

come, and we will leave it to him to decide when the visit will take place.

MR. ALY: We were discussing with my friend, Mr. Shamir, not the issue of Jerusalem or something like that, but a formula about a working visit to what was implemented the next day after handing-over El Arish. That was the formula which we discussed as a working visit.

MR. BEGIN: Yes.

MR. ALY: Anyhow, I will convey your Excellency's remarks to the President and I think this will not be a problem.

Now, we come to the issue of the borders. We have already finalized with Arik the problem of Rafah and I think it is not more a problem. We will form a subcommittee to put in the details of the marking of the line of the frontiers, in Rafah, without any explosions, without destruction of any buildings, and I think we can organize this altogether very well.

MR. BEGIN: Arik, what is the arrangement about Rafieh?

MR. SHARON: First of all, we don't have any misunderstanding there or any differences of views about where the border is. Then we decided that we are going to build fences on the border without destroying any buildings there and without any immediate evacuation of any people there. We are going to have one gate for people who own property; the people who live on our side and own property on the Egyptian side, or people who live there and own property on our side. And we speak about altogether a limited number of people, maybe a few

hundreds that will have permanent permits and will be able to cross by foot, from one side to another side. We are going to have there a terminal where people can just show and pass a certain shack to see if they are not smuggling any weapons. That is the problem there, as all of us know, and we made it clear to our Egyptian friends that there is a very strong attempt, and most recently, to smuggle handgrenades and explosives from Sinai. We captured a few weeks ago almost 500 handgrenades and we captured just now, that happened I think yesterday, about 50 or more than 50 handgrenades, and there is a massive attempt now to do it, because they are operating, as you know, from El Arish.

There is a contact between us. After the visit of our Prime Minister at the meeting with the late President Sadat at Alexandria, certain steps were taken and they were resolved then. As I told you last week, when it comes to Fatah, you are not active. When it comes to others, you take certain steps, but the Fatah is operating almost openly. You then suggest/^{ed}that we will announce to you directly and of course we are going to do that. Yesterday you met our head of our secret services in the evening, and no doubt we will do that. But there is this attempt. So we are going to build there a fence which will cause the least harm as possible to the local population. I don't regard it as sufficient, I would say, against smuggling and so on, but at least for the beginning we will make an effort by keeping more soldiers there on the roofs, on towers and so on and we will be able to control. We are going to form a committee that will start working immediately after our Independence Day. It is going to be a

a joint committee and this joint committee will sit permanently in Rafieh and they will discuss requests by people to move from one side to another side, to move and live. Because we have there several problems. One, there are a few thousand Palestinian Arabs that we transferred in order to accommodate them in better accommodations in 1971.

MR. BEGIN: From the Gaza District

MR. SHARON: Yes. They live in a place that we call the Canadian Camp. They got much better accommodations than they had before, and I believe the number is 5-6,000 people who live there in this camp. There are other Palestinian Arabs who have been living on the Egyptian side for many years, some of them maybe for 30 years. There are mixed marriages between Palestinian Arabs and Arabs who live on the Egyptian side and so on. At the same time, we have between 3-400 Egyptian families that have been living now for many years in the Gaza District. Maybe some of them would like to move back to Egypt. So we have to discuss every family to see what is going to be, how we are going to solve the problem, and we decided one thing, that in order to cause the least harm as possible to the local population, we are not going to take any immediate steps. It may take weeks, months, until we will solve all the problems and any other problems that may be raised by each of the sides.

So I think that altogether we have an answer to our problems. On both sides of the built-up area, we are going to build what we regard as the normal way of a security system or defensive system, the barbed wire fences, what we call the "track" and the road, the

way we do. In town, in order not to cause any damage, we are going to have a very thin obstacle and the steps will be taken by having more soldiers there, more observation posts. With the time, if some of the people who live on the border may find it inconvenient and they would like, for instance, to move inside, we will give them then a piece of land and compensate them so they will be able to move there. It may happen.

There is a question of buildings where the border is really crossing them in the middle. We decided that we are not going to destroy anything. We are going to ask the people where they want that their gate will be open. If they prefer the Egyptian side, so the gate will be opened on that side. If they prefer our side, it will be on our side, and then the other side will be blocked, closed, so we will be able to keep the minimum security means that we need. That is the arrangement. We have been together. We flew over the place, very low. It was marked beautifully. I don't think we have any problems there in Rafieh. We have the mechanism how we are going to deal with that. We have this committee which will sit permanently and discuss questions and problems and so on.

We are not going to allow, after the 26th, any vehicles to cross inside the town. Vehicles will have to go, I would say, through the terminal, but when it comes to pedestrians, they will be able to cross, exactly as I said before: with permits. I don't see any problems.

MR. ALY: As for the refugee camp, the Canadian Camp, they have to be transferred to the Gaza Strip, but I think this needs time

and we have to give this time.

MR. BEGIN: How many people in the Canadian camp?

MR. ALY: 3,500, as far as I know.

MR. SHARON: Maybe some others. Altogether I think we speak about the figure that General Aly just mentioned and some others, about 5,000.

MR. BEGIN: 5,000? We shall be able to give them housing in the Gaza Strip?

MR. SHARON: First of all, we have the buildings of the Egyptian people who leave, if they would like, who have work -

MR. BEGIN: We are interested that no wrong is done to the population. You divide a town; no wrong should be done. We don't want to destroy any houses. On the contrary, we should provide them with housing on both sides of the border.

MR. SHARON: As you know, Mr. Prime Minister, we suggested when I visited Cairo a different proposal and solution. We thought about taking or having this Canadian Camp from now on our side and to give to Egypt another part of the town which they will run; that's without changing the international border at all. We used the term what you said (referring to Dr. Ghali) "administrative border". Then we will not have to transfer the population on both sides. We thought that is going to be a good solution, a proper solution, much easier for the population. We tried. We formed then a committee that checked that carefully and then our Egyptian friends decided that they would prefer that we go along the border and we will not make the changes, though they were only administrative changes and we accepted that.

and we took all the measures in order to make it easier for the population.

MR. BEGIN: So I understand that we shall have a subcommittee and actually there are no difficulties?

MR. ALY: No. Now, coming to the differences in the frontier line. Mr. Prime Minister, since 1947, we have assigned a mission of defining the border to an aircraft company to photograph this line. And even in 1906, when there was a dispute between Turkey and Egypt, in May 1906, the Ottomans and the Egyptians, and there was a dispute when the Egyptian armored forces went to Taba Valley and they found the Turkish troops occupying the mountains around this valley, and then there was an ultimatum from Egypt and from the British. Then the Turks withdrew their troops from the heights and the Egyptians went there to their locations and there was a joint committee between Egypt and Turkey and they demarcated all the line from Rafah to Akaba Gulf. And it was defined by stony cones and iron barges and iron poles in the bases and this was marked at about 92 points until the height on Taba ridge, which had the height of 90 meters, and all the maps it is 298 feet. So in the maps, we could see the borders through three processes. The first is the maps which show that the border line is just on the north ridge of Taba valley. Then through the definition which was annexed in this treaty for the borders, and it showed that the borderline is on the ridge.

And third, on the nature. There was the cone with the iron barge. So it was clear for us, and I said this to the Eilat Mayor when

he visited Egypt. I told him, I quite remember one of my colleagues in 1943; he was punished by sending him to Taba because there was no route. He had to ride a camel and ride for about one week to reach the area and to be therewithout anything with him except -

MR. BEGIN: It was desert.

MR. ALY: It was just desert. Umrashrash was nothing at that time, only a few huts and so on, so it was really a punishment, and I quite remember him saying that he was sitting on the hill having his hand under his cheek and looking at all the four-five men with him. That's all.

So the border is clear there. And unfortunately, our friends, the Israeli technicians, didn't present any proof that it is the other way. That's what I was convinced about, and this is the whole story about it.

And I raised a proposal with Arik that we have to respect each other. Land is dignity and it is honor. And we will respect the technical view of our Israeli friends and also the Israeli friends have to respect our view. There will be a no man's land where the Multinational Force will be stationed and we will freeze the whole situation until we go to Article VII in the Treaty, which calls for conciliation or arbitration, and this we can agree upon very easily.

So we have already agreed that we disagree on the border, but we have to solve the problem through negotiations. We have already exhausted our experience as ex-generals, both of us, but still there is a difference.

MR. BEGIN: I will speak as a private. (Laughter) General

Aly, I want to explain what are the principles of our policy. We signed a Peace Treaty. One of the stipulations is that we transfer to your sovereignty the Sinai Peninsula and we are going to carry out that commitment. We have a problem. We have a great difficulty with the villages in Northern Sinai. Those are good people. They didn't do any wrong. They stashed out a piece of land from the desert, as you described to us the desert around Taba at the time, and turned it into a blossoming garden and now they have to leave. To them it is a real tragedy because they raised some of their children there for the last 14-15 years, and they have their families and their houses. They have to leave their houses. They have to look for other houses. The government has to look for different housing for them. There is opposition to it. There is idealistic opposition as well, saying on patriotic grounds that we shouldn't evacuate those people, etc.

And I wrote to the President, we are going to fulfill that commitment. We are not going to shed blood. I would rather resign. The President asked Secretary of State Haig, what did he mean by that? I didn't mean anything, except what I wrote. There is already a proof, as I hope it will have been proved up to the end that one can be decisive and one can also be understanding.

So Arik and I and our colleagues in the government, but especially it was Arik's personal instructions, with my blessing, we started the process of evacuation/^{much}earlier than we intended. We don't let in the opponents of the evacuation into the area. We have to deal now with more or less several hundred people. Well, we shall send four

or five soldiers to one and no blood will be shed. We shall put them on the buses and bring them out. But it is an open wound, General Aly, you will understand it. It is an open wound. People say it is a trauma; it will be for at least several years, no doubt. But we are going to fulfil our commitment.

Our policy is that you will get all the area of Sinai.

Now, about the, let me say, small problems of the border. You explained to me your position about your claim. Of course, you have a perfect right to put it forward. My colleagues told me that there is no doubt in their minds whatsoever that that area belongs to Palestine, the Land of Israel in Hebrew, Eretz Israel, and so is the map to be interpreted of 1906. This is what my colleagues told me. Now, I wasn't at Taba; Arik was there. He is very strong about it. But I would like in all friendship to say, General Aly, I heard you on television saying that as far as territory is concerned, you will be stubborn about any centimeter. You have a perfect right to be stubborn but then you invite stubbornness; I will also be stubborn about the . That is the result of stubbornness on both sides.

I am glad that you thought of a solution. I am glad. We have to think about a solution. What I would like to suggest today is that we accept your main proposal. I didn't hear about the stationing of the Multinational Force. You accept it?

MR. SHARON: We discussed it last week, but, of course, I didn't agree about any arbitration and I will object.

MR. BEGIN: If you didn't object to it, I can accept it today, and let us today say, until we agree, it is an open question. For the time being, until we agree, life will go on. You will reach your line; we shall reach our line and that will be, I wouldn't use the words "no man's land" although the idea is acceptable, because in Hebrew the word "hefker" is very negative. No man's land is also not positive in the long term. I would suggest that we use the description, the area, the sovereignty of which will be decided in the future by agreement by the two sides. Let us now not decide the issue definitely. Yours is a claim; ours is a claim. The respective sides will say, we respect each other's claim. We don't want to force upon you our point of view. You will not force your point of view upon us. We will find a compromise, but a very fair compromise. But I would rather use a description: the area - it can be described - the sovereignty of which will be decided by the two sides, by an agreement between the two sides at a future time.

MR. ALY: But, Mr. Prime Minister, right from the beginning we have the difference. So if we just try to make an agreement on the way to solve it, that is the problem. And if we go back to the Treaty, we have this article of conciliation or arbitration.

MR. BEGIN: But by arbitration; not international arbitration in the Treaty. Because I was at Camp David. Please understand. We rejected the concept of international arbitration at Camp David.

DR. GHALI: But what is the difference between arbitration?

MR. BEGIN: It is very simple. Arbitration, you can agree

upon an arbitrator, or, international, you give it to the UN.

DR. GHALI: Arbitration. We will agree on an arbitrator. We will agree.

MR. BEGIN: It is not international arbitration. It is national or inter-party arbitration. We have to agree on an arbitrator -

MR. GHALI: Or two or three.

MR. BEGIN: Yes, of course. There may be one from each side or both sides can agree on one, or one from each side and agree on a third. It should be by agreement. That is what I claim.

What I suggest is the compromise. Because now we also give up something. You give. We give up our claim that this territory be included into our country and our sovereignty. You also agree. For the time being, both sides, until we agree. The second stage is a different story. Let us try to agree. We don't have time. We want to fulfil our commitment generally. So this will be after.

GENERAL ALY: Anyhow, this is a legal question.

DR. GHALI: Mr. Prime Minister, what I believe is important, and we discussed this with Arik yesterday, is that we must agree on the way this will be solved. I believe it is important.

MR. BEGIN: When the time comes, we shall have to agree.

DR. GHALI: If we don't agree how this will be solved, the whole operation can stay for the next 20 years. So it is in our interest.

MR. BEGIN: Don't we have time enough after our evacuation of the rest of Sinai Peninsula how to do so? Do we have to do it in the three-four weeks to go?

DR. GHALI: What we will agree is not the final decision, but we will agree before the evacuation what will be the procedure which will be used.

MR. BEGIN: If we use the word "agreement", of course as agreed.

DR. GHALI: What agreement? Is it an arbitration? Is it a conciliation? One arbitrator, three, five? It depends what you decide.

MR. SHAMIR: Permit me, Mr. Prime Minister, if we take the language of the Peace Treaty of Article VII, there will be two stages: "Disputes arising out of the application of interpretation shall be resolved by negotiation." That is the first stage. Let us negotiate.

DR. GHALI: We are ready to negotiate.

MR. SHAMIR: The second stage, arbitration.

DR. GHALI: You are negotiating since the last how many weeks?

MR. BEGIN: Weeks. What are weeks? Weeks are not superse
terminatis. Therefore, we would suggest that for the sake of understanding, start the negotiations today and then we shall continue. I do not exclude agreed arbitration. I do not. But it is not necessary today to stipulate so. We have the first stage by the Peace Treaty and until then - perhaps we shall reach agreement. Why jump over the negotiation? Because for several weeks we didn't agree? That may happen. We didn't agree for six months until we signed the Peace Treaty. It was stipulated for three months. It lasted six months, and ultimately we signed the Peace Treaty.

My suggestion is that we accept your suggestion and we say that that area sovereignty will be decided in future negotiations.

MR. ALY: Then we will keep the area under the control of the MFO.

MR. BEGIN: Yes.

MR. ALY: And freezing everything.

MR. BEGIN: Yes. Life is going on there as it was. What is freezing? Life cannot be frozen.

DR. GHALI: How do you think life is going on?

MR. BEGIN: Arik, will you please explain?

MR. SHARON: First of all, we are referring not only to the area of Taba. We are referring - that's our position - to 15 points along the border. It is not only a question of Taba. The question of Taba makes it easier for you. Look, life is going on. You have a hotel there, you have a beautiful beach there, but Taba is a question of 2 kilometers. We have a place, where it is 2 kilometers; around 2. One place where it is up north about 1.4, until maybe the last place, where we landed there, which is 1.9. But that is our concept. For all these 15 points; we had 17 at the beginning. We solved, by negotiation, the question of two. We still have 15. So everything which has been said here refers to 15 points along the border, and that is 15 out of 100 places along the border, which are marked now by the same marking that we agreed upon.

Now, as to how we see it: If I will come back to what you were suggesting, that your police force/^{which} should be in Zone C will move to the line which we believe is the border. Our troops which we are, according to the agreement, allowed to keep in Zone D, will withdraw to the line

that you think is the line, then in the area in between - you used the term no man's land - so we can use this term or the Prime Minister will suggest a term -

DR. GHALI: Neutral zone.

MR. ALY: There is another expression: non-militarized.

(Short private discussions.)

MR. SHARON: About the term, it can be no man's land or the term that the Prime Minister thought about, which I think is a good one. It cannot be demilitarized zone, because demilitarized shows immediately that there is a certain sovereignty and I don't know, I would say because we know whose sovereignty it is. You think that you know whose sovereignty it is. Therefore, I would not suggest to use the term "demilitarized". That is not going to help us. So it can be no man's land.

MR. SHAMIR: The area under dispute.

MR. SHARON: What the Prime Minister suggested. We will find.

MR. BEGIN: Sovereignty which will be decided by agreement, by the agreement between the two parties.

MR. SHARON: Then I would like to come back to what was proposed and we talked about that; that we will have there a permanent point by the Multinational Force. I don't remember now whether there is or not, but we will talk to them and we will have it and there is no problem. So we will have a permanent point there in this place. Life will be going on there. We don't have any reason to stop life there. We never accepted that that is within the Egyptian territory, and all I can say, the evidence that your people brought, and I enjoyed

listening to them and it was a very interesting day when they were reading these old books from 1906, beautiful descriptions of how the people came tired with their camels. It was very interesting. But as you brought on your side the best experts, we brought the top experts we had and our experts are completely convinced where the border is. We don't have any doubts and because we don't have any doubts, we don't see any reason whatsoever not to carry on the life and everything that is going on there.

DR. GHALI: How life is going on? If I decide to construct a house in this land, who will give the permission? I don't understand.

MR. SHAMIR: Let us be precise. I understand that Arik's proposal is that the area between the two lines will be under the control of MFO.

DR. GHALI: Yes.

MR. SHAMIR: On the other part, in our area and your area, life goes on as it is now.

DR. GHALI: Yes, in the area itself.

MR. BEGIN: The Foreign Minister said "under the control of MFO". Permits will be given.

MR. SHARON: We know what we have there. We all were there. There is a beach. A beach is a beach. There is a small kind of resort camp under this rock there, which we saw, and there is the hotel there. That's what we have. We don't have anything more than that. So the hotel is there and it is under the final phase of construction. I don't see any reason why we should stop there. The people there, when they started, they were completely convinced and we were completely

convinced that is part of Israel. We were completely convinced and we don't see any reason why they should stop. Life will go on. We will not move our troops inside. You will not move your police inside. Yours will be on the place, on the line, you thought the border will be. Ours will be on the line where we thought the border and in between life will go on. These installations will stay.

DR. GHALI: Then you are not fair, because if life is going on, it is like practically an annexation of this land to Israel.

MR. SHARON: No.

DR. GHALI: Because your hotel will be there. Your resort will be there. If you want to be fair -

MR. BEGIN: Dr. Ghali, I have to make another remark about the term "life goes on". Egyptian tourists will be coming there without any obstacle whatsoever. And Israeli tourists and international tourists.

ALUF TAMIR: Administrative control will be Israel and not MFO.

DR. GHALI: To whom will the hotel belong? It will belong to whom?

MR. BEGIN: General Aly made a suggestion that it should be called no man's land. If it is no man's land -

DR. GHALI: The hotel must belong to nobody.

MR. BEGIN: It belongs to the owner.

DR. GHALI: No. Does the land belong to the owner?

MR. BEGIN: The hotel belongs to the owner.

DR. GHALI: But the hotel was built on the land.

MR. BEGIN: Why do you go into such minimal things? What is

the difference from the point of view of the suggestion? Dr. Ghali, please understand. The suggestion of General Aly was that we make a mutual compromise, do not decide now the issue of sovereignty, postpone it until we agree. That's the whole key to the situation.

MR. ALY: But I raise this on one condition, that we have to agree upon the arbitration. That was the whole key.

MR. BEGIN: I don't exclude it. What I do not want now is to jump over, as the Foreign Minister said, the first stipulation, namely negotiations. Should we say today that we exhausted all hopes about negotiation?

MR. ALY: That is clear.

MR. BEGIN: I wouldn't say so. Why? It is not clear. Several weeks of negotiation do not make clear the issue, the possibility of reaching agreement. Perhaps you will convince us. Perhaps we will convince you.

MR. ALY: Technically we have disagreed.

MR. SHARON: There is no restriction about any timetable. Nobody said that negotiations will take weeks or two months. We can negotiate 20 years.

DR. GHALI: This is the reason I want to freeze the situation in this region. Otherwise, you said that negotiations will be during 20 years and during 20 years -

MR. BEGIN: He didn't say so.

MR. SHARON: It is not our intention.

MR. ALY: Mr. Prime Minister, all that I mean is not to keep

any loose ends in the Treaty. That's the intention, the real intention, because really we are starting a new phase and a new era after the 25th. I was putting in mind that I will discuss with your Excellency the possibility how to raise or how to develop the relations between the peoples, between the two countries, and this is our aim, our goal.

MR. BEGIN: Why shouldn't the Egyptian tourists come to Taba area when we make this arrangement and Israeli tourists and they will meet each other and be friends?

MR. ALY: We have kept the school in Sharm l-Sheikh of the 2,000 youth for exchanges of youth in this area. That's a fact. And this was the intention of the late President Sadat, which we are keeping.

MR. BEGIN: President Sadat told me in Ophira when we met there - you were with him?

MR. ALY: Yes.

MR. BEGIN: - that the whole road between Eilat and Ophira will be full of buses and taxis and cars in both directions. Let us keep it.

MR. ALY: All the facilities, I discussed with Arik the last time when I came here in October.

MR. BEGIN: What I want to tell you, my dear friends, really in the best of spirit, whatever happens, we for the sake of peace transferred to you an area of 23,000 square miles. We transferred. Should we now part ways because of two kilometers? It would be absurd. Therefore, I agree with you that we should look for a compromise and

is, in my opinion, beautiful. We don't impose upon you our point of view. You don't impose upon us your point of view. We leave it out for future negotiations. When we shall reach a conclusion, you and I, the negotiations are futile, we shall pass over to the second part of the Article in the Peace Treaty. But the time being, why should we jump over it? Why shouldn't we say, this is an area with disputed sovereignty? We don't have to use those words. The sovereignty over which will be decided by agreement between the two parties through negotiation. We don't have to add even those words. Agreement, Agreement means that we shall negotiate agreement. If we reach one day - I don't say that we already reached that stage - that we cannot agree by negotiation, then we shall go over to conciliation and arbitration, not international but agreed arbitration.

DR. GHALI: Again, what will be the situation of this region before we reach agreement?

MR. SHARON: What region? All this region -

MR. BEGIN: He said no man's land.

MR. ALY: It will be no man's land.

MR. BEGIN: Do you suggest that we should take out the hotel, destroy it?

DR. GHALI: We want to . . . .

MR. SHARON: Why should we? We say it is ⁱⁿ our land.

DR. GHALI: We say it is in our land.

MR. SHARON: In any case, we made already a compromise. We know exactly where is the border.

DR. GHALI: And we know exactly where is the border too.

MR. BEGIN: So what is the way out?

MR. SHARON: But still, we accept your proposal. We agree to withdraw our troops to the line where you thought the border was. That's what we agreed already. So we made this compromise already.

MR. GHALI: We have to agree about what will be the administration of this small piece of land until we reach the agreement. It is very important.

ALUF TAMIR: Israel. MFO can^{not} be administrative authority.

DR. GHALI: We disagree. No man's land, neither Israel nor Egypt. I want to be very honest, to avoid any conclusion that in your mind, in the mind of Arik, you want to keep until we agree an Israel administration of this piece of land. This we disagree.

MR. SHAMIR: It cannot be otherwise.

DR. GHALI: Then we disagree.

MR. BEGIN: The MFO, what will they have there, a post?

MR. SHARON: Yes, they will have a post. They will be responsible for the security there.

DR. GHALI: It is not a question of security. It means during the transitional period, which is a sacred name -

MR. SHARON: We don't have a transition, because nothing has been agreed. What is the transitional period?

MR. BEGIN: Until agreement is reached.

DR. GHALI: Until agreement is reached. If it is a no man's land, this land must belong neither to Israel nor to Egypt.

MR. BEGIN: Therefore, order and law will be kept by the MFO. That's the symbol.

DR. GHALI: But nothing will change.

MR. BEGIN: What should be changed? There is a hotel.

MR. GHALI: The hotel will just stop.

MR. BEGIN: It belongs to an owner. He invested his money there.

DR. GHALI: We don't know to whom belongs the land.

MR. BEGIN: You want to decide it today?

DR. GHALI: Not today.

MR. BEGIN: Why do you ask now about a piece of land? Why complicate issues?

DR. GHALI: I can give you the same answer. Why complicate it? You give us 22,000 miles but keep one kilometer -

MR. BEGIN: Yes, but it works both ways.

DR. GHALI: So as it works both ways -

MR. BEGIN: You are going to be stingy about one kilometer and we give you 22,000?

MR. SHARON: You refer to that as this land belongs to you, but this land does not belong to you. This land belongs to us.

DR. GHALI: But it belongs to us. This we believe.

MR. BEGIN: How can we meet each other. I think it is a very bright idea of General Aly.

DR. GHALI: You just take the first part.

MR. ALY: I say it is a package deal. I said so to Arik.

MR. BEGIN: You stand by arbitration. I understood you. I said I don't exclude it. What I claim is that we should go step by step; first our negotiations. I don't exclude arbitration. If we

reach the conclusion - maybe we shall reach it in the next three months that negotiations don't help -

MR. GHALI: We agree, Mr. Prime Minister, but where we disagree - during - until we reach the final agreement, what will be the administration of this piece of land?

MR. SHAMIR: Status quo.

DR. GHALI: We agree, the status quo; nothing will change.

MR. BEGIN: I have a suggestion. Let us have a joint subcommittee on this issue what will be the practical situation of this. We cannot agree today. Let us build up a committee of four, two by us, two by you and they will find out practically how the arrangement will be in the area. We shall call it "the area, the sovereignty over which will be decided by the agreement between the two parties" - by agreement between the two parties. In other words, now not decide the issue and everybody keeps his claim and let us have a committee and we shall decide how it will go. Because otherwise, we shall spend here time on a futile dispute here and I think they will find a way. I think it is an acceptable idea, Arik, Yitzhak, that such a subcommittee will decide: what is the meaning of life goes on?

MR. SHARON: I would like to be a member of this subcommittee and to be able to sit at the hotel. (Laughter) I understand what worries you. You are afraid that we will start an immediate construction program and we will build there a town. I want to tell you one thing: besides what is there - there are three elements now; that is the beach, with these beautiful girls; the small resort place which is

under the rock and the hotel. The girls are there. The resort place is there.

MR. BEGIN: We shall give to the girls full sovereignty (Laughter)

DR. GHALI: We want to freeze the girls, the resort and the hotel.

MR. SHARON: The third thing is the hotel. I can assure you, we are not going to add to these three elements. I wouldn't like to say that there is going to be a certain number of girls. We are not going to limit. As about the beach, the resort place and the hotel, these are the three elements that exist. We don't have any plans; not to build.

DR. GHALI: I will be honest, Mr. Prime Minister. What we want is to solve this problem quickly, to avoid any kind of future dispute. We agree with you about this. What is the best way to solve this quickly, to avoid any kind of misinterpretation of both sides that ^{are} we/trying to do some gimmicks or you are trying to do certain gimmicks, is to say the whole situation is a status quo as it is today. Nothing will change.

MR. BEGIN: I have another formula. Let us say, General Aly, that the sovereignty over which will be decided by agreement between the parties in accordance with the Peace Treaty.

DR. GHALI: But in between?

MR. BEGIN: Subcommittee. I must tell you, I don't even know exactly the details. It is a pity on our time.

DR. GHALI: I don't know the details too.

MR. SHARON: When the hotel will be open - it is in two weeks time from now - we will learn the details there. Come and spend the whole day there. It is a wonderful place.

MR. BEGIN: In accordance with the Peace Treaty.

MR. ALY: Article VII.

DR. GHALI: General Aly, we have still not agreed.

MR. BEGIN: Therefore, I said we form a subcommittee.

DR. GHALI: If within the next two weeks the hotel will be open, there is no use for a committee. It will be a fait accompli.

MR. BEGIN: The subcommittee will find a solution during the next two weeks until the hotel will be opened. Why should we postpone opening of the hotel? Why shouldn't it be used by Egyptians?

DR. GHALI: Postpone the opening of the hotel because we disagree to whom the hotel belongs. There is a legal dispute. We disagree basically to whom the hotel belongs.

MR. BEGIN: General Aly, if you want to continue with the discussion, I am prepared. I suggest for the sake of practicality rather to transfer it to the specialist committee of both sides. If you want to continue, please do. And I will also make an intellectual effort how to define from our point of view what it means "life goes on". And I would say, what is wrong that the hotel belongs to its owner? The opening should take place in two weeks. Order and law will be decided by the MFO post. Tourists from both countries will come and from other countries will come. What is wrong with all that? Why should we go into a discussion on a piece of land where the hotel stands?

DR. GHALI: We disagree to whom belongs the land.

MR. BEGIN: In our country, the land does not belong to the owner of a house. It belongs to the Keren Kayemeth.

MR. ALY: Dr. Ghali, of course we didn't agree. Therefore we are going to go into these negotiations on both sides. Each will point their representatives.

DR. GHALI: Until?

MR. SHARON: We are not adding anything to these three elements: the beach, the resort and the hotel. We don't add there. We are not going to add there. We are not going to build or add. We have these three elements there. These are the three elements. The three elements will be operating.

DR. GHALI: This we disagree. They cannot open. If they are operating already you are taking a position in favor of your theory.

MR. SHARON: We are completely convinced.

DR. GHALI: But we are completely convinced.

MR. SHARON: As the Prime Minister suggested, we will have a joint committee.

DR. GHALI: It will be useless to have a joint committee.

MR. SHARON: There are many things that have not been solved in the world, so another one will be solved.

MR. BEGIN: That is the length we can go to at this stage. I made this amendment "in accordance with the Peace Treaty". In other words, clearly it includes the possibility of agreed arbitration, because this is written in the Peace Treaty. The first stage is negotiation. Now, the only question which is left, in accordance with

the proposal made by General Aly is what is going to happen there until the sovereignty is decided upon, and I suggest, either we continue the discussion here - I would say it is not so practical - or we form a subcommittee, because this is a practical issue. This is not any more a dispute of sovereignty, a judicial issue. It is a practical one: how do you arrange life to go on. And the two specialists on both sides can consider and we shall see. If we don't agree, it will come again to the committee. The committee actually was appointed by President Sadat and myself. You, General Aly and General Sharon. So it will come up to you. That's the way out. One day perhaps President Mubarak and I will deal with it, if it will be necessary. I hope it won't be necessary.

MR. ALY: Can there be a limited time or a target date again for this subcommittee or the committee?

MR. BEGIN: I wouldn't say it is advisable. We have experience with targets.

MR. ALY: I mean to go to arbitration or conciliation. This is what I think.

MR. SHARON: I will tell you why I think it is not such a good idea: a target date creates tension. People are arriving to the target. There are expectations. There are suspicions on both sides. I don't think it is good. We had one, the 26th of May, and other target dates. Why should we have a target date? Each of us knows what is the situation.

MR. ALY: I don't mean the target date for solving the question. But I mean a target date for the work of the committee.

MR. SHARON: Camp David, Article VII never mentioned any.

MR. BEGIN: We have an experience with target dates. Secretary Vance suggested a target date of one year of the autonomy negotiations. We opposed it and ultimately we wrote that during the year, not as a target date but, let me say, a desideratum. It is already more than two years. We didn't reach agreement. Negotiations were disrupted not by us. What is the sense of a target date? We had experience with targets. They are not useful.

MR. ALY: A target date to go to conciliation or arbitration.

MR. BEGIN: We shall sign such a protocol. You should sign it with Arik here during your stay and my formulation is as follows - please listen: The area under discussion, the sovereignty of that area will be decided by agreement between the two parties in accordance with the Peace Treaty or stipulations of the Peace Treaty.

Now, so far as the term life will go on in that area, this term will be clarified through negotiations within the framework of a subcommittee.

DR. GHALI: Until we agree on life going on, until we agree on this, what will happen with life going on?

MR. SHAMI: We already agreed that life will go on

DR. GHALI: I/want ^{just} to freeze the situation.

MR. SHARON: We freeze. The three elements will stay: the beach, the resort place and the hotel.

MR. GHALI: But you will not change the hotel. You keep it like it is now.

MR. SHARON: We are just before opening. We are not going to

change it. Not at all. We don't have the slightest intention.

MR. BEGIN: We decided a very important issue: the armored forces of the two countries do not go into that area. That is the decisive issue. You would have asked in accordance with your position that your police force would go in. We would say that ^{our} armed force go in. We stopped there on both sides, until here, and this is an area in which there are no forces of both side. MFO - it is already agreed between you and Arik and I accept it. Now, the only thing that you left out for the subcommittee to decide what is the term "life going on". This should be clarified. I agree.

DR. GHALI: Who will collect, for instance, you have an important income coming from this hotel, just to give an example, \$10,000 a day.

MR. SHARON: The owner, the investor.

DR. GHALI: To whom will he pay taxes? The taxes will be paid to Egypt or Israel?

MR. SHARON: That is a very good subject for this subcommittee to discuss.

DR. GHALI: But until the discussion, between the discussion, before we reach an agreement?

MR. SHARON: The situation as now.

DR. GHALI: You say the hotel will be open in the next two weeks. Okay. Then taxes will begin to be paid. The taxes will be paid to Egypt or Israel?

MR. BEGIN: Perhaps we will decide until we reach agreement, until sovereignty, there won't be any taxation. Good for the owner!

DR. GHALI: Any activity of the hotel too.

MR. BEGIN: But we give up that horrible sum of money of the taxes for the hotel. Let's say \$10,000. All right, we give it up. You also give up.

DR. GHALI: The workers in the hotel, under what law will they work? What law will apply to them, Egyptian or Israeli law?

MR. SHARON: Nothing will be changed.

MR. BEGIN: In my opinion, it should be Israeli law.

DR. GHALI: I would say in my opinion, it should be Egyptian law.

MR. BEGIN: Let the committee/^{try to}iron it out. You want to continue all those questions? Please do.

DR. GHALI: No, we don't want to continue.

MR. ALY: We have taken enough of your time.

MR. BEGIN: What about the autonomy negotiations, General Aly, when are you going to renew?

MR. ALY: Well, I think what the working groups have reached about the following sessions I think is very good, and when they finish with the last problems to be discussed, then there will be an assessment of all what has been done through the past four months and then I think it is foreseen that a ministerial level will see what are the agreements and differences in these autonomy talks. Then maybe a summit meeting will be needed to see how to solve the question.

MR. BEGIN: I would like to tell you, General Aly, on the Israeli side, we would like to have agreement on the Autonomy until the 26th of April, but it is not a target date. I agree with President

Mubarak, if we don't reach until that date an agreement, let us continue our discussions and indeed we don't stipulate any target date in the future as well. I would like to have an assurance from you that after the 26th of April we shall keep the peace, we shall be friends, we shall cooperate, we shall help each other. You will enhance your tourism into your country and we shall enhance our tourism into your country. There is no symmetry between the numbers, not at all.

I would like to say that we are very worried about the movement of the handgrenades and other war materials from ElArish area into the Gaza Strip - very worried. You should undertake measures to stop that traffic. It is very dangerous. Only the fact that we are vigilant and find out in advance, it saves perhaps hundreds of lives. With 100 handgrenades, you can kill hundreds of people. Who knows better than you, General Aly? It is a horrible danger. It must be stopped.

Now, I know the practice that your security services use to invite for a short interrogation Egyptian citizens who said they would like to visit Israel. Of course, that deters your citizens from going. Let us speak freely. Nobody likes to be interrogated by the security services. A citizen of Israel wouldn't like it as well. So that practice is not enhancing. Surely, it is limiting tourism. It is not necessary. Why? We are living in peace. We have normalization. We are friends. Why should a citizen of Egypt not be free to go to Israel without being put under interrogation: why do you go? what have you to do? It is not necessary.

So, I would like to hear it from you about this problem and then, again, I would say, I agree with President Mubarak, if we don't reach agreement for the Autonomy for the Palestinian Arabs in Judea, Samaria and the Gaza District, in our language - in your language, the West Bank, but we agree, all of us that we shall use each one of us his own language - then we shall continue after the 26th of April. But I would suggest that we don't give up on the 16th of March the hope, the possibility, that we may reach agreement. For that we need a much more intensive negotiation, not a session once in a month, because we don't have more than a month - some six weeks. Six weeks is a period of time. It is not to be discarded. But still, it is not a long time. Let us try. Let us then have a serious negotiation. If not daily, let me say, meetings, but of the higher committee, the Ministers, every two days, every three days. We produced to you a paper. We don't have yet a counter-paper. Why shouldn't you try to formulate your point of view? We may have differences of opinion. We did not accept the suggestion that the next session should take place in Washington. It is not necessary to travel to Washington. We can host each other, and I informed our American friends about it. It is not necessary for us to travel to Washington.

So, again, I repeat our point of view: let us try to reach agreement until the 26th of April. I think it is also in your interest, General Aly, because other Arab countries will ask you, after the 26th of April: so you got your Sinai and where is a change

in the status of the Palestinian Arabs? It's in your interest to have an agreement. If we agree, it's a historic change, because we shall withdraw our military and the Palestinian Arabs will choose for the first time since they life their own representatives, for the first time, democratic representation, the Self-Governing Authority (Administrative Council) as is written in Camp David.

You will remember from our paper that we give the Autonomy in our proposal 13 spheres of life, including administration of justice, religious affairs, education, everything. Really. I said to our American friends, what we suggest is a "quasi-government". I use it in inverted commas because we are against a Palestinian state. You know it very well. We shall under no circumstances accept this idea. It will be a mortal danger to us.

Now, I would like to remind you, my dear friends, when I met President Sadat in Alexandria last time we met, before the funeral, he told me like this: I don't want the PLO in these talks; only the three of us: America, Egypt, Israel. We should try to reach agreement on the Autonomy. And then he said to me, and let us assume that the agreement is not accepted by the Palestinians. He waited for a while and then he said: you know then what I would say? We did our duty. And then, to my astonishment, he said so at the press conference. He made it public. I didn't ask him to do so. It is a very important statement. But at his initiative, he said so. You can find out the record of the press conference in Alexandria.

DR. GHALI: I was there.

MR. BEGIN: From the United States came the news that President Sadat said that the PLO must be included. No, he said, it's a misunderstanding. I didn't say. I don't want it. If they don't accept our agreement, then we did our duty. I think again it is very important from the point of view of both parties that we reach agreement before the transfer ultimately of Sinai to your sovereignty. Of course, if we don't we shall continue. We should continue. I accept the point of view of the President, but let us make an effort.

DR. GHALI: Mr. Prime Minister, why not the ministerial effort - you don't want to have a ministerial meeting in Washington? The ministers, not the technical level?

MR. BEGIN: That we may think over.

DR. GHALI: To give a momentum to the whole operation.

MR. BEGIN: That meeting of the officials will not take place in Washington.

DR. GHALI: Not officials. I am talking about ministers.

MR. BEGIN: All right. We will think it over. We are not in sympathy with this travelling from time to time, far away. Why should we? We shall think it over.

DR. GHALI: I prefer to do it in Paris, if you want my point of view. (Laughter)

MR. BEGIN: We shall think it over, but the Ministerial Committee should meet as soon as possible. Let us try. We may have differences of opinion, so we will learn to live with differences of

opinion, but let us try to find. What we tried to do in our paper is to concentrate around the key issues of the Self-Governing Authority. We may have differences of opinion about Jerusalem. My friends, we shall discuss it for the next 50 years, not 20 years, because you know our point of view. We know your point of view, but about the Autonomy, what is the key: democratic elections, to elect for the first time in the history of the Palestinian Arabs their own representation which will deal in Autonomy with all the spheres of life. For the first time. It was not under Turkish rule, neither under British, neither under Jordanian rule. Let us try. We have differences of opinion - the composition, the number of spheres of life. Let us try to clarify it.

MR. ALY: Now, Mr. Prime Minister, I think there was a confirmation from President Muharak and all the Cabinet and the party in Egypt that the negotiations for the Autonomy will continue regardless of the 26th of April, and all that we are aiming now is to clarify what are the differences in details and what are the agreements. And for this, these sessions have been agreed upon for, I think, this month, then the 2nd of May, so far as I remember, and then another two sessions and that will complete the whole discussion and negotiation about the details, and this will help us for the ministerial level to concentrate on the difficulties which we face. So we can, of course, agree on a ministerial level meeting in the near future. It is not a problem.

MR. BEGIN: During the next two weeks, in March, there should

be a ministerial meeting.

MR. ALY: As for the tourists coming here, I think Moshe (Sasson) and I myself with the Minister of Interior have finalized this issue and there are no problems whatsoever now and even for the passports, those Egyptians who would like to have the visa on the same passport they immediately are given the visa, but some of the Egyptians do like to have a special passport to go to Israel because they have other interests in the Arab world. And concerning the relations with the Arab World, believe me, Mr. Prime Minister, we are not in a hurry. And I am speaking very frankly. Our interest is not to go in a hurry to the Arab world, because we are convinced now that the Arab world will come to Egypt and Egypt can with relations and good relations with Israel, we will be the bridge between Israel and the Arab world.

MR. BEGIN: Very good idea.

MR. ALY: That's our intention and this is our decision even. So this will never be a problem at all.

MR. BEGIN: All right. My dear friends, I am very grateful for your visit. I think we had a very good discussion and very friendly atmosphere.

If you can agree to the composition of the subcommittee before General Aly leaves.

MR. ALY: I am afraid I have to go back to Cairo to take the approval for this idea.

(The meeting adjourned at 11:30 a.m.)

- - - -

כ"ד באדר התשס"ב
19 במרץ 1982

סודי ביותר

שיחת שר-החוץ-כ. חסן עלי

להלן מפי השר על שיחתו עם כמאל חסן עלי ובוטדרוס ע'אלי במשרדו ב-16.3 אחה"צ:

1. משא-ומתן האוטונומיה - שר החוץ חזר על מה שנאמר למשלחת המצרית על-ידי ראש-הממשלה, שלא נסכים לקיום ישיבה לענין האוטונומיה בדרג שרים ברושנינגטון. בוטדרוס ע'אלי ניסה להאחד בכך שראש-הממשלה אמר שאיננו רוצה לקיים הישיבה ברושנינגטון והציע לערוך המפגש בבירה כלשהי באירופה. שר-החוץ עמד על קיום המפגש בירושלים וציידן שהתנגדותם לכך מתפרשת כחרם על ירושלים. הצד המצרי עמד בשלדו. תוך כדי השיחה בענין זה, עלי דמז שאם נגלה במישור בענין טאבה יהיו מוכנים ללכת לקראתנו לגבי מקום המפגש. שר-החוץ השיב שאלה שני דברים שונים שאין לערבבם.

2. טאבה - היה ברור שהמצרים מוטרדים מענין טאבה יותר מכל נושא אחר הפעם. נראה שבוטדרוס צורף למשלחת כיורן שהמצרים ציפו למשא-ומתן עמנו על הבוררות הבינלאומית בנושא זה, תחום שבו הוא מנוסה ובקי יותר מעלי. השניים גילו רגישות ועצבנות רבה בנושא זה. הם טענו שאין להם צל של ספק שכל בורר בינלאומי שייבחר, יפסוק לטובתם. עלי אף דמז שמעמדו האישי יושפע מתוצאות המשא-ומתן בענין זה. כן אמר עלי שחצבא המצרי רגיש במיוחד לענין טאבה והשלכותיו. עלי וע'אלי הדגישו שהיונני ישראל לא תעמיד את מצרים בפני עובדות מגורות בפרשה זו על-ידי כך שלמשל נפתח המלון בימים הקרובים. בקשו שפעולות כאלה בשטח ייעשו לאחר שיוקם המכניזם שיטפל בקביעת הגבול על-מנת שפעולות כגון פתיחת המלון והפעלתו ייעשו גם בהסכמת הצד המצרי ועל דעתו.

3. יחסים עם אפריקה - שר-החוץ העלה ענין חדוש היחסים הדיפלומטיים עם מדינות אפריקה והצורך שמצרים תסייע בכך, בהתאם למה שדובר עמט בעבר. בוטדרוס ע'אלי הציע שאם יפנו האפריקנים, ישיב להם שמצרים נייטרלית. שר-החוץ הגיב שזה מסר שלילי שיתפרש על-ידי האפריקנים כהתנגדות מצרית. עלי הסכים לנוסחה אחרת שע'אלי הציע לפיה ייאמר מעתה לאפריקנים שיפנו בשאלה בענין זה שמצרים לא מתנגדת לחדוש היחסים עם ישראל.

4. חרם - שר-החוץ הראה לעלי טרפט של מכרז שפורסם במצרים ובו סעיף חרם על ישראל. השנים הביעו פליאה והבטיחו לבדוק.

5. הסטי"ל "ח' יבר" - שר-החוץ ספר לעלי על הסטי"ל שניתן לו השם "ח' יבר" על-ידי חיל הים המצרי. בוטרוס לא ידע משמעות השם, אך כמאל חסן עלי גילה ידע במשמעות השם בחיסטוריה הערבית. לא ידע שניתן שם זה לסטי"ל לחבטיח לברר. ח' יבר היתה קהילה יהודית בזמנו של מוחמד שהוכנעה על ידו, חלק מהגברים נהרגו בקרב עם צבאו של מוחמד ושארית הקהילה אוצחה לשלם מס גולגולת למוטלמים. לבסוף גורשה הקהילה כולה משם על-ידי הח' ליפה עומר.

6. פגישות קבועות - שר-החוץ ציין שיחיו בודאי קשיים ובעיות בהקשר לנרמול היחסים בינינו. כן אמר שעם הדוק קשריה של מצרים עם העולם הערבי, יחיו לחצים ובעיות שיחיו להם השלכות גם על היחסים בין ישראל ומצרים. על-כן הציע לקיים מפגשים פריוודיים כדי לסקור מדי פעם את מצב היחסים בינינו, לאתר את הקשיים ולחפש דרכים להתגבר עליהם. עלי וע'אלי קבלו את הרעיון מיד בחיוב. סוכס על-כן, שיחיו מפגשים תלת-חודשיים בדרך שרי חוץ וחוסכס סטכוס זה ייכלל בהודעה המשותפת.

סודי

סיכום דיון
16.3.82

ד"ר בורג, שר הפנים
מר קוברסקי, מנה"ל פנים
השגריר ששון
אלוף טמיר
מר שטרן

נוכחים: מר עלי, שר החוץ
מר ראלי, שר המדינה
השגריר שאש
השגריר מורתאדה

בתחילת השיחה ד"ר בורג סקר את ההתקדמות שהיתה בשיחות בדרג המומחים.

השר עלי ציין שלדעת מצרים יש אוירה חדשה בארצות ערב ומובטח למצרים שכאשר יושג הסכם על הבנות או עקרונות (M.O.U) בנושא האוטונומיה, ניתן יהיה לבנות על הסכם זה ולהגיע להסכם כולל במזרח התיכון.

השר ראלי הוסיף שאם יושג M.O.U ותהיה נסיגה מסיני שינוי האוירה במדינות ערב יעמיק כי תוזמנה טענות מדינות הסירוב שהנסיגה לא תתבצע.

בדיון על השיחות הקרובות בדרג המומחים העלה ד"ר בורג את שאלת מיקום השיחות בציינו שהשיחות צריכות להתקיים בירושלים.

השר עלי הזכיר שבמשך כמה שנים היה הסדר על פיו שיחות האוטונומיה התקיימו בתל-אביב ובגיזה. אם מצרים תסכים להעביר השיחות לירושלים יוצר הרושם שהיא נכנעה ללחץ ישראלי.

ד"ר בורג הסביר שסירובו של מובארך לבקר בירושלים הוא שהעלה את הנושא, וגרם לדרישה הישראלית. סירוב לקיים את שיחות המומחים בירושלים יתפרש על ידי ישראל כהחרמתה.

השגריר שאש אמר שירושלים הינה נושא לדיון בשיחות האוטונומיה, ועצם קיום השיחות בתחומה יכול להתפרש כבר מתחילה כמשפיע על הדיון.

השר עלי הציע לדלג על ישיבת המומחים ולקיים מפגש בדרג שרים בארופה שבועיים לפני ה-26.4.82. מפגש כזה יפגין לעולם את רצון הצדדים להמשיך תהליך קמפ-דייויד.

- 2 -

ד"ר בורג אמר ששיבת בדרג שרים לא יכולה לבוא במקום מפגש המומחים, מאחר ואלו באים להכין את מפגש השרים.

השר ראלי ענה שבמפגש שרים יהיה ניתן להצהיר על המשך השיחות אחרי ה-26.4.82 והצהרה כזו לכשעצמה תהווה תרומה נכבדה לנהליך השלום. מפגש כזה לא צריך לבוא במקום מפגש בדרג המומחים. אם תחול התקדמות בנושא ירושלים, המומחים יוכלו להפגש בירושלים.

ד"ר בורג הביע אכזבה מעמדת המצרים בנוגע לקיום מפגש מומחים בירושלים.

בסיום השיחה ד"ר בורג אמר דברי הערכה וברכה לפרידה מהשגריר שאש המתמנה לשגריר מצרים בוינה.

כ"ד באדר התשמ"ב
19 במארס 1982

אל : מר צבי קידור, מנהל מח' מצרים

מאת : אפרים מטיאס

הנדון: התקשורת המצרית סביב מפגש ועדת העל (נכון ל-18.3.82)

א. מטרות המפגש

- 11.3 - העתונות המצרית מדווחת על הצפוי במפגש. בין היתר ידונו נושאי סימון הגבול, פתרון בעיות בילטרליות, והאנטרנומיה.
- 14.3 - "אל-אח'באר" מפרט נושאי המפגש כדלקמן: אופן קבלת השטחים שיוחזרו, השלמת הדיון בנושא סימון הגבול בטאבה ונקודות אחרות, צעדים שינקטו לביצוע הנסיגה במועד, הצעדים לקבלת צפון סיני ומסירת אזור רפיח.

ב. נושא סימון הגבול בטאבה

- 11.3 - בתום ישיבת ממשלה, פורסמה הודעת הממשלה המצרית המדגישה את דבקות מצרים בקו הגבול ה"ל". מצרים לא תהייה נכונה להפקיר אף שעל מאדמתה. יישוב חילוקי הדעות בין הצדדים ייעשה בהתאם יולנאמר בהסכם השלום סעיף 9 - ההסכם קובע כי חילוקי דעות ייפתרו במו"ט או בבוררות ב"ל.
- 15.3 - ב"מאיו" מאמר גלאלא סירחאן בנושא טבה.
- אינו צופה עימות מזויין שכן קיים הסכם השלום המחייב פתרון הבעיה בדרך אחרת. הבעיה היא קילומטר אחד בעל השיבות אסטרטגית. טאבה קרובה לאילת המהווה מוצא יחיד למפרץ. טאבה משמשת נקודת הגנה מצרית ראשונה על ציר טאבה-אל-עריש (כונת-ילה-קסיימה-אבו-עגילה-ביר לחפאן).
- אילת נמצאת בין טאבה המצרית ונמל עקבה הירדני ומבחינה אסטרטגית ניתן לחנקה. מבחינה הסטורית אין לישראל כל מאחז על מפרץ אילת עד לכיבוש אום רש-רש ב-1949. היום מנסה ישראל להרחיב שטחה של אום רש-רש הירדנית וטאבה המצרית תחת השם אילת.
- מביא ראיונות עם משפטנים בנושא הבוררות ומעלה מספר אפשרויות:
1. בוררות יחיד - נשיא מדינה או מומחה בעל שם במשפט הבי"ל.
  2. בוררות של 3 נציגים - כל מדינה בוחרת נציג ושני הנציגים בוחרים נציג שלישי.
  3. בוררות במסגרת המשפט הבי"ל.
- 16.3 - "אל-אח'באר" - מצטט מדברי עלי בתום ישיבת הוועדה ב-15.3 על האפשרות להרכבת וועדת משנה מצרית-ישראלית ליישוב חילוקי הדעות סביב טאבה ונושאים אחרים.

במאמרי מערכת: "אל-אח'באר" לא רואה סיבה הגיונית למחלוקת. עמדת מצרים

- מבוססת על עובדות הסטוריות ואילו דיוניה של ישראל מקורס בהקמת מלון ומספר מתקני תיירות באזור.
- 18.3 - מגמת העתונים במצרים היא לא להדגיש את חילוקי הדעות סביב טאבה. שה"ח עלי מצוטט בשובו: "הסכמנו על 76 נקודות גבול..."
- אברהם שוכרי, יו"ר מפלגת האופוזיציה, מביא מדברי הנשיא מובארכ מפגישה עמו. מצרים לדברי מובארכ דבקה בזכויותיה ולא תודתר על זכות כלשהי מזכויות אלה. יש להמשיך במו"מ על הגבולות כדי להגיע לתוצאות שיבטיחו את זכותה של מצרים בגבולות הכי"ל המקוריים מ-1906 ואם לא יושג הסכם יש לפנות לבניה"ד הבי"ל בהאג כפי שקובע הסכם השלום. אולם דבר זה אינו צפוי לדעתו.

ג. נושא האוטונומיה

- 11.3 - בישיבת הממשלה המצרית (הנ"ל) הדגיש שה"ח המצרי כי המו"מ על האוטונומיה נמשך ונקבע לוח זמנים לפגישות הבאות. ציין כי אין קשר בין המו"מ לבין הנסיגה לדבריו. המפגש הבא בדרג שרים ייערך בתחילת אפריל כדי להגיע לתוצאות חיוביות.
- 17.3 - "אל-אח'באר" - מדגיש כי שיחות בגין-עלי מהוות תנופה לשיחות האוטונומיה. לדברי "אל-אחראט", הוסכם על חידוש שיחות האוטונומיה בדרג שרי חוץ בראשית אפריל, ארה"ב תציע מקום למפגש כנראה באחת ממדינות אירופה.

ד. פגישת רוה"מ-עלי

- 15.3 - העתונים מבליטים הודעת דובר משה"ח המצרי כי שה"ח עלי נושא עמו שדר בע"פ מהנשיא מובארכ לרוה"מ בגין שעניינו תהליך השלום באזור והיחסים הביטחוניים בין שתי המדינות. "מאיו"מצטט בהבלטה פרטומי עתונאים ישראלים כי רוה"מ בגין שיגר אגרת לנשיא מובארכ שתכנו לא פורסט.
- 16.3 - במהדורת חדשות של הטלביזיה המצרית נמסר כי עלי יקיים את שיחתו עם רוה"מ בתל-אביב.
- 17.3 - העתונות מצטטת דברי עלי בתום פגישתו עם רוה"מ האומר כי המחלוקת סביב סימון הגבולות טרם יושבה והיא תידון במהלך פגישות נוספות.

ה. סימון הגבול ברפיח

- 11.3 - שה"ח המצרי מסר בישיבת הממשלה המצרית (הנ"ל) כי הושגה הסכמה לגבי התווית הגבול ברפיח.
17.3 - מובאים דיווחים מישיבות הוועדה שדנה בין השאר בחקמת ועדת משנה ליישום ההסכם לגבי רפיח.

ו. ישיבות וועדת העל

- 17.3 - הוועדה דנה בין היתר בסידורי הנסיגה הסופיים. סוכם כי מצרים תתחיל במשלוח מזון לתושבי סיני. ישראל הסכימה להגדיל את מספרם של המומחים המצרים השרהים בדרום סיני.

ז. התבטאויות השר שרון

- 16.3 - מובאים ציטוטים מדברי השר שרון האומר כי הוא משוכנע שכל הבעיות תפתרנה לפני ה-26.4.
17.3 - מובאים דברי השר האומר כי ישראל תדבוק במהויבותה לסגת במועד.

ב ב ר כ ה,

אפרים מטיאס